

zrcali značaj vojaka-poštenjaka, ki gorí za „cesarja, domovine in vere čast“ (stran 6.). — Ugodno poživlja pripovedovanje naivni, tuintam šaljivi sluga Pipec. Posebno pa nam knjigo priporoča, da pisatelj ne govori le o vojnih anekdotah iz dobe zasedanja, ampak je v svoje delo uvrstil mnogo zanimivih podatkov iz bosenske in hercegovske zgodovine, geografije in etnografije. — Tudi v jezikovnem oziru nas more knjiga le veseliti. Beseda je jasna in razumljiva, slog gladek in domač. Le tuintam bi si želeli navadnejših slovničnih oblik in prikladnejših izrazov; a to je malenkostno in se pri tako obširnem delu izgubi. — Knjiga je bogato ilustrirana. VI. K.

Vseučiliška ljudska predavanja. Spisal prof. dr. Fr. Drtina. Ponatisk iz „Naših zapiskov“. Ljudska knjižnica III. zvezek 1904. — Populariziranje znanosti je geslo nove dobe. Doslej se je delalo za razširjenje raznih nazorov večinoma le z brošurami in cenenimi tiskovinami. Temu so se pridružile ljudske knjižnice, in najnovejša je takozvana „vseučiliška ekstenzija“, po vzorcu angleških javnih ljudskih predavanj na vseučilišču za širše sloje.

To sredstvo priporoča tudi socialno-demokratska „Ljudska knjižnica“, ki podaje v prevodu češki spis dr. Drtine o takih ljudskih pred-

vanjih. Spis sam na sebi je dober in kaže, koliko so drugod že dosegli z ljudskimi predavanji. V dodatku pa čitamo, da se je osnovala na Slovenskem družba mladih predavateljev, kateri hodijo predavat med ljudstvo, in sicer se „je vršilo prvo predavanje dne 7. svečana 1904., in s tem je bil led prebit in na Slovensko je bila vpeljana novota javnih poljudnih predavanj v ciklih po deželi“.

Ta trditev pač ni resnična. Kajti na Slovenskem se predava že dolgo in sicer z velikim uspehom. Zadnjih deset let se je na Slovenskem jako mnogo predavalo. Koliko je bilo strokovnih predavanj za kmetijstvo, za delavstvo itd. „Slov. kršč. socialna zveza“, katera obsega že 115 izobraževalnih društev, je priredila več stotin predavanj v Ljubljani in po deželi v vseh slovenskih pokrajinah. Tu se je govorilo o vseh stvareh, ki morejo koristiti slovenskemu ljudstvu. Če pomislimo, da je v teh društvih že organiziranih okoli 10.000 članov, večinoma mladih, po izobrazbi hrepenečih ljudi, tedaj se moramo pač le čuditi, da morejo izdajatelji „Ljudske knjižnice“ prezreti tako ljudsko delo. Mi z veseljem pozdravljamo vse, kar more dvigniti izobrazbo slovenskega ljudstva. Seveda, ako bi se pod pretvezo „poljudne znanosti“ širili nazoni, ki niso ne znanstveni, ne ljudstvu koristni, tedaj bi morali nastopiti proti njim.

Dr. E. L.

Parmove skladbe. Gosp. Viktor Parma je izdal v efektni opravi več svojih skladb za petje s spremljevanjem klavirja, in sicer: Iz „Legionarjev“: „Zapoj mi tičica glasno“, pesem za sopran, „V petju oglasimo“, moški zbor, „Pa Napoljon je vojsko zbral“, kuplet za moški glas, „Romanca“, samospev z moškim zborom, „Skoz vas“, koračnica, „Ptička“, pesem za sopran; Iz „Rokovnjačev“: „Uvertura“ za klavir, „Kokrpam čevlje“, kuplet za moški zbor, „Zora vstaja“, pesem za sopran, „Cvetočih deklic prsa bela“, samospev za sopran z mešanim zborom. Te Parmove operne skladbe imajo

večinoma značaj zabavnih kupletov z lahko klavirsko spremljavo.

Novi akordi izhajajo zdaj v IV. letniku. Jako mnogovrstne skladbe tega modernega glasbenega zbornika se odlikujejo po odbranem okusu in fini tehniki. G. dr. Gojmir Krek urejuje „Nove akorde“ res s srečno roko in jih vzdržuje na umetniški višini.

Harmonija in kontrapunkt. Spisal Anton Foerster. Založila in natisnila „Zadružna tiskarna“ v Ljubljani. Cena 3.20 K. — To je popolnoma predelani in pomnoženi natisk „Nauka o harmoniji“. Knjiga obsega 39 strani več